

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4583/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде и државне управе, Основни суд у Врању, коју заступа РЈП-Одељење у Лесковцу, ради дуга, одлучујући о ревизији тужоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1329/13 од 09.05.2014. године, у седници одржаној 11.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1329/13 од 09.05.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1329/13 од 09.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању-СЈ у Бујановцу, П 4023/12 од 07.06.2013. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име дуга исплати 1.600,00 динара са законском затезном каматом на основу члана 277. ЗОО почев од 12.07.2004. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1329/13 од 09.05.2014. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име дуга исплати 1.600,00 динара са законском затезном каматом на основу члана 277. ЗОО почев од 12.07.2004. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке у погледу одлуке о трошковима поступка, тако што је тужилац обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.000,00 динара са законском затезном каматом од 07.06.2013. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је примена члана 172. ЗОО довољно расправљена у судској пракси и нема потребе за новим тумачењем права.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Тужба у овој парници поднета је 03.12.2012. године. Вредност предмета спора је 1.600,00 динара.

Без обзира што је пресуда преиначена, на овај случај се не може применити члан 403. став 2. ЗПП по коме је ревизија дозвољена због преиначења, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић